

[Ingemar Petersen.]

opstået, såfremt ejerlejlighedsloven ikke var blevet begrænset ved de socialdemokratiske lovforslag af 15. marts 1972.

Jeg takker for de positive udtalelser, som der både fra venstres og fremskridts-partiets side er kommet om vort forslag til at få lavet en fornuftig lov om ejerlejligheder.

Med hensyn til det kommunistiske forslag til folketingsbeslutning om forbud mod opdeling af ejendomme i anpartslejligheder kan man sige, at det er jo allerede opfyldt ved, at boligministeren har fremsat et forslag til lov om boligfællesskaber. Dette forslag er jo ikke til behandling her i tinget i dag, men kommer forhåbentlig snarest til behandling, og så må vi drøfte dette. At der efter den højesteretsdom, som er faldet, er behov for at få løst problemerne inden for dette felt, er vist ingen i tvivl om.

Venstres forslag til folketingsbeslutning om adgang til indførelse af andelslejligheder i det almennyttige byggeri svarer nøjagtig til det forslag, som tidligere er fremsat af venstre, og som har været til behandling her i tinget; det tidligere forslag blev fremsat den 21. maj 1975.

Der er én lille forskel på det forslag, som venstre tidligere fremsatte, og det, de nu fremsætter, nemlig at blandt forslagstillerne står forhenværende undervisningsminister Tove Nielsen i stedet for hr. Wichmann Madsen. Det kan godt være, at den lille ændring måske har gjort forslaget lidt mere charmerende denne gang end sidste gang; jeg ved ikke, om det har været tiltænkt.

Jeg kan sige, at problemet om andelslejligheder generelt har altid haft det radikale venstres sympati, men jeg må nok også sige, at dette forslag til folketingsbeslutning, hvis det skal tages nøjagtig, som det står, vil vi nære visse betænkeligheder ved fra det radikale venstres side. De betænkeligheder går først og fremmest på, at der jo er tale om etageejendomme eller parcelhuse, som er blevet til ved offentlig støtte — og vi må vel nok sige: i de senere år betydelig offentlig støtte. Vi mener ikke, det kan være rigtigt og rimeligt, at disse byggerier, som er blevet til ved offentlig støtte, skal kunne ændre deres status, vel at mærke hvis det er således, at private,

måske ikke i første omgang, men så i hvert tilfælde i anden omgang, kan gå hen og tjene penge ved videresalget af disse ejerlejligheder. Inden vi begynder at overveje at sælge ud af de nuværende lejligheder i det almennyttige byggeri, så tror jeg nok, at vi virkelig skal tænke os godt om.

Selve tanken kan der måske godt være noget fornuftigt i, men jeg tror, det kræver et meget indgående udvalgsarbejde at få gennemdrøftet konsekvenserne af og problemerne i dette. Jeg tror, vi skal drøfte sagen nærmere i udvalget. Vi må se, om der på en eller anden måde kan nås et acceptabelt resultat.

Jeg vil gerne til slut sige, at betænkeligheder ved at røre ved den eksisterende boligmasse inden for det almennyttige byggeri har det radikale venstre i allerhøjeste grad, men lad os nu se på forslaget under udvalgsarbejdet.

Schlüter (KF):

Denne debat drejer sig i virkeligheden om tre former for selveje i typisk etagebyggeri. Den ene andelslejligheden, den anden anpartslejligheden og den tredje ejerlejligheden.

I det konservative folkeparti anser vi den private ejendomsret for at være personlighedens forlængelse. Privat ejendomsret giver uafhængighed, tryghed og dispositionsmuligheder, og derfor har det været vor opgave i boligpolitikken igennem en årrække at arbejde for, at de flest mulige familier og enkeltpersoner kunne komme til at eje den bolig, de også bor i.

Vi vil gerne være med til at bearbejde det forslag, venstre har fremsat om adgang til at oprette andelslejligheder inden for det almennyttige byggeri. Vi er klar over, at der forestår et omfattende udvalgsarbejde, for der er mange problemer i den forbindelse. Vi tager altså venligt imod forslaget, men jeg vil godt føje til, at egentlig så vi hellere, at den adgang, der nu oprettedes, var en adgang til at udstykke ejerlejligheder i det almennyttige byggeri ud fra det synspunkt, at der er en juridisk klarhed og entydighed omkring ejerlejlighedsbegrebet, som vi nok burde udnytte hele vejen igennem. Men lad os altså arbejde med det.

Det andet forslag, som er til behandling, er det kommunistiske om forbud mod op-